

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 9 czerwca 1987 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie prowadzenia ksiąg handlowych przez podatników nie będących jednostkami gospodarki społecznej.

Na podstawie art. 38 pkt 3 ustawy z dnia 19 grudnia 1980 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 27, poz. 111, z 1982 r. Nr 45, poz. 289, z 1984 r. Nr 52, poz. 263 i z 1985 r. Nr 12, poz. 50) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 13 lutego 1982 r. w sprawie prowadzenia ksiąg handlowych przez podatników nie będących jednostkami gospodarki społecznej (Dz. U. Nr 5, poz. 41 oraz z 1984 r. Nr 9, poz. 38 i Nr 53, poz. 274) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1:

a) w ust. 1 wyrazy „9.600.000 zł” i „800.000 zł” zastępuje się odpowiednio wyrazami „15.000.000 zł” i „1.250.000 zł”;

b) ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Określone w ust. 1 kwoty obrotu 15.000.000 zł i 1.250.000 zł podwyższa się:

1) dla podatników wykonujących działalność w zakresie rzemiosł budowlanych i produkcji materiałów budowlanych, z wyjątkiem betoniarstwa nagrobkowego i kamieniarnictwa nagrobkowego oraz produkcji cegły — odpowiednio do kwot 18.000.000 zł i 1.500.000 zł,

2) dla podatników wykonujących działalność w zakresie rzemiosła wulkanizatorstwa i rzemiosł spożywczych, z wyjątkiem wykonujących rzemiosła w zakresie produkcji napojów chłodzących, koncentratów spożywczych i odżywek dla dzieci

oraz przetwórstwa owocowo-warzywnego — odpowiednio do kwot 24.000.000 zł i 2.000.000 zł,

3) dla podatników wykonujących działalność w zakresie produkcji napojów chłodzących, koncentratów spożywczych i odżywek dla dzieci, przetwórstwa owocowo-warzywnego, handlu oraz przemysłu gastronomicznego — odpowiednio do kwot 30.000.000 zł i 2.500.000 zł.”,

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Obowiązek prowadzenia ksiąg handlowych nie dotyczy rzemieślników wykonujących działalność w zakresie produkcji cegły oraz podatników, którzy z mocy szczególnych przepisów opłacają podatek obrotowy w formach zryczałtowanych lub są zwolnieni od tego podatku, chyba że przepisy te stanowią inaczej.”,

d) po ust. 5 dodaje się ust. 6 i 7 w brzmieniu:

„6. Kwoty obrotów, o których mowa w ust. 1 i ust. 1a, poczynając od 1988 r. ulegają podwyższeniu z dniem 1 stycznia każdego roku o kwotę stanowiącą iloczyn obrotów określonych na rok poprzedni oraz wskaźnika wzrostu cen, planowanego w centralnym planie rocznym na okres po dniu 1 stycznia danego roku.

7. Wysokość kwot obrotów, których przekroczenie powoduje obowiązek zaprowadzenia w następnym roku ksiąg handlowych, określona

będzie odpowiednio do wskaźników wzrostu cen ustalonych w centralnym planie rocznym, w drodze obwieszczenia Ministra Finansów ogłaszanego w Monitorze Polskim przed rozpoczęciem roku podatkowego.”;

2) w § 2 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podatnicy obowiązani do prowadzenia ksiąg podatkowych, jeżeli prowadzą księgi handlowe, mogą zastąpić te księgi księgami podatkowymi. O zastąpieniu prowadzonych ksiąg handlowych księgami podatkowymi podatnik jest obowiązany zawiadomić urząd skarbowy właściwy w sprawach podatków obrotowego i dochodowego, zwany dalej „urzędem skarbowym”, w terminie co najmniej siedmiu dni przed dniem, w którym zamierza dokonać zamknięcia ksiąg handlowych. Przepisy § 15 stosuje się odpowiednio.”;

3) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. 1. Księgi handlowe, uwzględniając rodzaj i rozmiary przedsiębiorstwa, powinny obrazować jego stan majątkowy i działalność.

2. Księgi handlowe powinny być prowadzone prawidłowo zarówno pod względem formalnym (niewadliwie), jak i materialnym (rzetelnie). Prawidłowe pod względem formalnym (niewadliwie) są księgi prowadzone zgodnie z zasadami księgowości przy uwzględnieniu przepisów rozporządzenia. Prawidłowe pod względem materialnym (rzetelne) są księgi prowadzone zgodnie ze stanem rzeczywistym.”;

4) w § 24 w ust. 1 zdanie trzecie otrzymuje brzmienie:

„Księga powinna być poświadczona przed rozpoczęciem jej prowadzenia przez urząd skarbowy właściwy w sprawach podatku obrotowego.”;

5) po § 24 dodaje się § 24a w brzmieniu:

„§ 24a. 1. Zwrot lub zamiana towarów powinny być udokumentowane dziennym zestawieniem zwrotów (zamian) zawierającym:

1) oznaczenie towaru, ilość, cenę jednostkową oraz ogólną wartość,

2) datę zakupu oraz numer rachunku, w razie gdy sprzedawca wystawił rachunek na sprzedaż towaru.

3) datę zwrotu (zamiany) towaru,

4) podpis sprzedawcy.

2. W razie zamiany, zwrócony towar wpisuje się do dziennego zestawienia zwrotów (zamian), a wydanie towaru, w miejsce zamienionego — do dziennego zestawienia sprzedaży. W razie zwrotu towaru w wyniku reklamacji, zapis w dziennym zestawieniu zwrotów (zamian) powinien być udokumentowany protokołem reklamacji.

3. Dienne zestawienie zwrotów (zamian) prowadzi się według zasad dotyczących dziennych zestawień sprzedaży określonych w § 24.”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie czternastu dni od dnia ogłoszenia, z tym że przepisy § 1 pkt 1 stosuje się od roku podatkowego 1987.

Minister Finansów: B. Samojlik